

Surveillance

Surveillance v širším smyslu představuje činnost nebo způsob, jakým je monitorováno chování lidí, objektů či procesů. V medicíně surveillance označuje získávání informací o výskytu určité nemoci v populaci a dále sledování všech podmínek a faktorů, které výskyt a rozvoj daného onemocnění ovlivňují. V praxi se jedná o řadu dlouhodobých a komplexních programů, ve kterých jsou zúčastněni odborníci různých medicínských oborů (epidemiologové, hygienici, mikrobiologové, klinici, ...). Na programech se podílejí také pracovníci oborů nemedicínských (statistickí, veterináři, ekologové a podobně). Nejprve se surveillance začala uplatňovat u infekčních onemocnění (velmi dobrá surveillance je v ČR u TBC, dobrá u HIV), v poslední době i u neinfekčních onemocnění (nádorová, kardiovaskulární, metabolická, vrozené vady).

Surveillance se uskutečňuje ve třech na sebe navazujících etapách

1. získávání potřebných údajů;
2. analýza shromážděných údajů;
3. zveřejnění výsledků studie.

 Podrobnější informace naleznete na stránce *Protiepidemická opatření v ohnisku nákazy*.

Odkazy

Použitá literatura

- BENCKO, Vladimír. *Hygiena : učební texty k seminářům a praktickým cvičením*. 1. vydání. Praha : Karolinum, 1995. s. 52. ISBN 80-7066-985-3.
- VOKURKA, Martin a Jan HUGO, et al. *VELKÝ LÉKAŘSKÝ SLOVNÍK* [online] . 7. vydání. Praha : Jessenius, 2007. s. 921. Dostupné také z <<http://lekarske.slovniky.cz/>>. ISBN 978-80-7345-130-1.